

ఏ రెండు మంచు తరకలూ ఒక్కలా ఉండవని ఇంగ్లీషు సామెత. ఎంతమటుకు నిజమో మరి.

“ఎమండీ...”

“ఓ...”

“ఎమండీ... లేవండీ...”

“ఎమిటోయ్, ఆదివారం కూడా పొద్దున్నే హడావుడి పెడతావ్!”

“మంచు వదుతోందండీ ఎంచగ్గా...”

“మంచు వదుతుంటే నేను లేవట మెండుకోయ్.”

“భలే ముచ్చటగా ఉందండీ. ఎం తందంగా ఉండే రండీ చూద్దురు గానీ...”

“స్నాయ్ కదోయ్, ఇంతకు ముందు చూశాణ్ణి. వెచ్చగా కావాలింనుకొని వదుకోక ఆదివారం పొద్దు ఇదేం గోలోయ్?”

“చక్కగా గడ్డి మీద తెల్లని దుప్పటి కప్పినట్లు ఎంత బాగుండే. వెన్నెల విండారబోసినట్లుంటుందని ఎక్కడో చదివాను. ఇట్లాగే ఉంటుంది కాబోలు.”

“నర్లే, మరి అంత ముచ్చటగా ఉంటే, ఆ కర్నె నట్లాగే తెరిచి పెట్టి ఇట్లా వక్కలో కొచ్చి వదుకొని చూడు, ఇంకా బాగుంటుంది.”

“... నిజమే నండోయ్ ... ఇందుకే కాబోలు మన సినిమాల్లో హీరో హీరోయిన్లు కాశ్చి రెళ్లి మరి డ్యూయెట్లు పాడుకుంటారు.”

“డ్యూయెట్లతో ఆపేసే ఖర్చు మన కేమిటోయ్...”

వెధవ స్నా తెల్లారకుండానే మొదలయ్యింది. అయినా ఖర్చుకాకపోతే ఈ దేశం కాని దేశం రావట మెండుకు, ఈ ఉద్యోగా లెండుకు? పొద్దున్నే లేచి హడావుడిగా బయలుదేరి మూడు లేయర్లు బట్ట లేసుకొని బయటకు వస్తే కారుపైన మూడంగుళాలైక్కున తెల్లగా పేరుకొని ఉంది వెధవ మంచు. స్నా స్నోవరు వెతికి వట్టుకొని అద్దాల మీద మంచు గీకెద్దా మంటే ఒకటి ఈదురుగాలి. మొహమ్మీదా, కళ్లద్దాల మీదా మంచు. క్లీన్ చేస్తున్నంత స్పీడుగా మళ్ళీ అద్దమ్మీద తయారు. ఎరక్కపోయి వచ్చా నీ దేశం. అనలు మా అమ్మా నాన్న ల్లానుకోవాలి. అమ్మాయికి అమెరికా సంబంధం కుదిరిందని ఒక్కటి మురిసిపోయారుగాని ఒక్కసారన్నా ఎవరన్నా మాట వరనకన్నా చెప్పారా రోజూ పొద్దున్నే ఇన్ని అవస్థలు వడాలని.

చచ్చి చెడి స్నా అంత స్పేస్ చేసుకొని కారెక్కితే చలికి బయల్దేరనని కాస్సేపు కారింజను మారాం. ముక్కి మూలిగీ కారు స్టార్టు జేసి ఇంజను వేడెక్కి దాకా అగి గేరు మారిస్తే రాత్రంతా వడ్డ మంచు టైర్లకడం పడి కారు కదల్చుంటుంది. నమయానికి వక్క అపార్ట్మెంటాయన వర్క్కి వెళ్తున్నవాడు దేవుడు లాగా వచ్చి కారు తోసిపెట్టాడు గాని లేకపోతే మార్కింగ్ రౌండ్కి ఇక వెళ్లినట్లే. అనలే మా అటెండింగ్ చండకాననుడు. ‘ఎం తల్లీ, అమెరికా ఎండు

కొచ్చావన్నట్లు మాట్లాడడం మొదలెడతాడు.

కారు కదిలించి పార్కింగ్ లాట్ వదిలి రోడ్డెక్కుతున్నానన్న మాటగాని, గుండె గంతుకలోనే ఉంది. అనలు రోడ్డు మీద స్నా ఉంటేనే నాకు ట్రైవ్ చేయడానికి భయం. అట్లాంటిది స్నా వదుతుండగా ట్రైవ్ చేయాల్సివచ్చింది దివ్యాళ. ఇదే ఏకెండయితే శుభ్రంగా ఆయనే ట్రైవ్ చేసేవారు. ఊరికి ఆయన ఉద్యోగ మొకవేపు, నా రెసిడెన్స్ ఇంకో వేపు నాయ్.... గాలికి మంచు తెరలు తెరలుగా విండోపీల్డ్ మీద కొట్టుకొని వస్తూంది. వైవర్లెంత వేగంగా వని చేస్తున్నా అద్ద మంత మాసికలు మాసికలుగా అయిపోయి కష్టంగా ఉంది. రోడ్లంతా మంచుతో రొచ్చు రొచ్చయిపోయి లేన్ మార్కింగ్మీ కనిపించడం లేదు - ముందు కారులు పోయిన చారలు తప్ప. వాటిల్లోనే నెమ్మదిగా పొదామంటే వెనక వాడేమిటో హడావుడిగా మీద మీద కొచ్చేస్తున్నాడు. పోనీ నేను గూడా కొద్దిగా స్పీడు పెంచచ్చేమోలే.... అరేరే....

మంచు తరకలు

జె.శ్రీదేవి [న్యూయార్క్]

కారేమి టలా వక్కకు పోతోంది... స్నా ధ్వంతున్నట్లుంది దేవుడా.... బ్రేక్ వేస్తే ఆగుతుండేమో.... అయ్యయ్యో, ఇంకా ఎక్కువయ్యింది... టేక్! పుట్ ఆఫ్ ది బ్రేక్! స్నా డాన్! కంగారుపడకు. స్పీరింగ్ నెమ్మదిగా తిప్పు... హమ్మయ్య అగింది. గుండె దడదడ

కొట్టుకొంటుంది. ఇంకా నయం. వక్క లేన్లో కార్డం లేపు, లేకపోతే హాస్పిటల్కి రౌండ్స్కాకుండా ఎమర్జెన్సీ రూంకి వెళ్లాల్సివచ్చేది. వెనక వెధవలు. హడావుడి వడితే వడనీ. నేను మాత్రం స్పీడు పెంచేది లేదు. కావాలంటే వాడే వక్క లేన్లోకి పోతాడే. అటెండింగ్ తిడితే తిట్లాడే. బతి కుంటే బలుసాకు తినొచ్చు... హమ్మయ్య హాస్పిటల్ వచ్చేసింది... ఖర్చు పార్కింగ్ లాట్లు క్లీన్ జేసినట్లు లేదు. కార్లు ఇష్ట మొచ్చినట్లు పెట్టేశారందరూనూ. బిల్డింగ్ దగ్గర్లో పార్కింగ్ మాళ్ళే లేదు. ఈ స్నా రొచ్చులో బట్ట లన్నీ మురి కవుతూ ఈడ్చుకొంటూ వెళ్ళాలి.

చీచ్చీ... వెధవ స్నా... దరిద్రపు స్నా

“మామ, ఇట్టే స్నాయింగాట్టుర్. కె నై గో బెటండ ఫ్లే?”

“వద్దమ్మా, జలుబు చేస్తుంది.”

“మామ! ఎవ్రి బడి ఈస్ ఫ్లేయింగాట్టుర్. ఐ వాంట్టూ గో!”

“నా మాట వినమ్మా, నీకు జలుబు తగ్గింకా వారం కూడా కాలేదు.”

“ఐ డోంట్ కేర్, ఐ వాంట్టూ గో బెటండ ఫ్లే! యూ నెవరెట్టి ఫ్లేయిందస్నో!”

“నరే చావు. మేక్ మర్ యూ కవర్సువర్సెల్వ్. అదిగో క్యాపెట్టుకోలా. వేరా ర్యువర్ మిట్టెన్స్?”

బయట మంచి వుషారుగా ఆడుకొంటుంది పావ వక్కింటి పిల్లలతో. సైడ్లెక్కి భయం లేకుండా మంచులో జారిపోతుంది. చిన్న చిన్న పిల్లలు వాళ్ళకి డబులైజా బట్ట లేసుకొని గుమ్మాటాల్లా వదుతూ లేస్తూ ముచ్చటగా కేరింతలు కొడుతూ ఆడుకొంటున్నారు. స్నా మాన్ చేద్దామన్న ఐడియా వచ్చి నట్లుండెవరికో. తెగ హడావుడి మొదలయ్యింది. పావ మిట్టెన్స్ తీసేసి ఆడుతోంది. మళ్ళీ జలుబు మొదలవ్వదు గదా. మళ్ళా ఇయర్ ఇన్సెక్షన్ వచ్చిందంటే చచ్చామే. స్నామాన్కి ఎవరో బోగ్గు ముక్కలు కాబోలు తెచ్చి పెట్టారు, కళ్లకి, కోటు బొత్తలకి బదులు. వక్కింటి వాళ్ళ జాన్ కారట్లకటి తీసుకొచ్చి స్నామాన్కి ముక్కు తయారు చేశాడు. ఇంకో పిల్లా డెవరో క్యాప్టూ, మఫ్లరూ పెడుతున్నాడు. ఏ మాట కామాట, దే ఆల్ సింటూబీ హావింగ్ లాటాపున్. పిల్లల గంతులూ, కేరింతలూ, కోలాహలం... చూడడానికి చక్కగా, ఆనందంగా ఉంది.

మంచు వివరీతంగా వదుతోంది. రాత్రెప్పుడు మొదలయ్యిందో తెల్లారే సరికే ఎటు చూసినా తెల్లగా నిండిపోయింది. నాలుగయిదు అంగుళాలన్నా ఉండుంటుంది. పాల నముద్రం చూడడానికి ఇట్లాగే ఉంటుంది కాబోలు. తెల్లటి మంచు మధ్యలో ఏపింగ్ విల్లో చెట్టు ఆకులన్నీ రాలిపోయి కొమ్మలు వరుచుకొని వూడలు వేళ్లాడుతూ పాల నముద్రంలో ఆదిశేమడిలానే

ఉంది. దూరంగా వెనకింటి వాళ్ళ పిల్లలు బాక్యార్లో అడుక్కుంటున్నారు. వాళ్ళ నిలవు రంగు నియాన్ వింటర్ జాకెట్లు తెల్లని స్నో మీద జిగేల్ మని మెరుస్తున్నాయి. పెద్ద పెద్ద రేకలతో మంచు ముద్దలు ముద్దలుగా గాలికి సుళ్లు తిరుగుతూ బద్ధకంగా వడుతోంది. బయటంత మంచు కురుస్తున్న సంగతి నన్ రూంలో ట్రాపికల్ ఫ్లాంట్స్ కేమీ వట్టిపట్టు లేదు. ఒకటో రెండో మల్లె మొక్కలు ఇంకా పూలు పూస్తూనే ఉన్నాయి. దూరంగా ఫామిలీ రూంనించి సన్నగా విసిపిస్తున్న సంగీతం వింటూ ఆ మల్లెపూల వాసన మధ్య విక్కర్ రిక్షనర్ల మెత్తని దిండు మీద వెనక్కి వాలి కూర్చొని కాళ్లు సెంటర్ టేబుల్ మీదకి చావుకొని రెండు చేతుల మధ్యలో గట్టిగా పట్టుకొన్న వెచ్చని కప్పు నుంచి వస్తున్న అవిధు ముఖానికి తగుల్తూ వేడి వేడి కాఫీ నెమ్మదిగా గొంతులో జారుతుండగా అద్దా లవతలి ఆ సౌందర్యా న్నాస్యాదిస్తూంటే ఎంతో మత్తుగా మనోహరంగా ఉంది. ఈవాళ బయటకు వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేదన్న ఆలోచన ఇంకా హాయిగా ఉంది. ది సీజ్ హెవెన్లీ...

“మామ్! ఐ హేట్ డిస్ వైట్ ఫ్లవర్!”
 “అదేమిటా, ఉత్తవు డల్లా స్నో వడటం లేదని ఎదుస్తూ ఉంటావు గదరా!”
 “వెల్, ఐ లైక్ స్నో బట్టి హేట్ క్లినింగ్ దిస్ ట్రైవ్వే.”
 “అట్లా అంటే ఎట్లా, నువ్వు హెల్ప్ చేయకపోతే నా న్నొక్కరే ఎంతసేవని స్నో వవెల్ చేస్తారు. బాబ్బాబు, కొద్దిగా హెల్ప్ చేయరా దాడికి.”
 పావం, ఇండియాలో ఉన్నానాళ్ళూ ఈయన న్యంత చేత్రో ఒక్క పని చేసిన పాపాన పోలేదు. అఖరికి మంచి నీళ్ళన్నా ఒక్కసారయినా న్యయంగా ముంచుకొని తగుతుండగా చూసిన గుర్తు లేదు. అట్లాంటిది ఈ గడ్డు చలిలో రెండు గంటల నించి వవెల్ తీసుకొని ట్రైవ్వే మీద స్నోతో కుస్తీ పడుతున్నారు. పోన్లే వదిలేద్దామా అంటే ఎక్కడ గడ్డ కడుతుందో అని భయం. దానికీ తోడు ఇవాళ ఇంట్లో పార్టీ పెట్టుకున్నాయో. వచ్చే గెస్ట్ లంతా కార్లు పార్క్ చేసుకోవాలి గదా. పైగా వాళ్ళల్లో ఎవ రన్నా కాలు జారి వడ్డారంటే లేనిపోని గడవ. చచ్చినంత వ నవుతుంది. అన్నట్లు ఈ మధ్య ఎవళ్లో అంటుంటే విన్నాను ఎంత మటుకు నిజమో గాని. బాత్రుంలో జారి కాలు విరగ్గొట్టుకొని హెల్ప్ చేసి న్యూ చేశారట మన తెలుగు వాళ్ళలోనే.
 ఇవాళ పార్టీ సంగతి తలుక్కుంటేనే భయ మేస్తోంది. ఈ స్నో పుణ్యమా అని బయట లాస్ట్ మినిట్ పాపింగ్కి వీలేకుండా పోయింది. ఇంట్లో ఉన్న వాటితోనే సరిపెట్టుకోవాలి. వళ్లంతా హానం చేసుకొని ఇల్లు క్లీన్ చేసి పెట్టుకొంటే పిల్లలు బయట నుంచి వచ్చినప్పు డల్లా వాళ్ళ మానోతో పాటు ఇంటి నిండా మంచూ, తడి, రొమ్మూ చేసిన ఫలితం కూడా లేకుండా పోయింది. ఇక సాయంత్రం పార్టీ లైంకి ఎంత మె న్నవుతుందో ఏమో. వీటన్నిటికీ తోడు ఈ ఫోను గో లొక్కటి.

“హలో, ఎవరూ మాలతి గారా.... బాగున్నారా... డైరెక్ట్ నిర్దామని నేనే కాల్ చేద్దా మనుకొంటున్నాను... అదేమిటి రావటం కాన్సిల్ చేసుకొంటున్నారా... అయ్యో... అవున్నేండ్ల మీరు చాలా దూరం డ్రైవ్ చేయాలి పావం... అయినా ప్లై చేయకూడదూ... నరైండి, ఐ అండర్స్టాండ్... మీ రేమాత్రం ఏలైనా ప్లై చేయండి... బై.”
 ఇంకా ఎంత మంది కాన్సిల్ చేస్తారో ఏమిటో. ఈ వందిన వన్నీ ఎవళ్లు తింటారు? చచ్చి చెడి డే

అవే తీసుకుని మరీ పంటలు చేశాను. మరీ ఎక్కువ మిగిలా యంటే ఫ్రైజ్ కూడా వట్టదు. దరిద్రపు స్నో ఇవాళే వడాలా!

1 ఏ రెండు మంచు తరకలూ ఒక్కలా ఉండవని ఇంగ్లీషు సామెత. నిజమే కాబోలు.

సంగతులు - సందర్భాలు - 24 జీవిత సమ్మోహిని!

సేకరణ : మన్మథ గిరిధరరావు

అమెరికా, బరోపాలలో పర్యటించిన ఏడవ స్వామి వివేకానందుడు 1887లో మాతృభూమికి తిరిగి వచ్చారు. కొలంబో నుండి ఆల్బీలా వరకు పర్యటించి తన ప్రసంగాలలో భారత దేశ సముద్ధరణకు కార్య వద్ధతని నూచించారు.

ఒకమారు స్వామిజీ మిత్రులతో మాట్లాడుతూ, “అమెరికాలో నా జీవిత సమ్మోహిని ఉన్నది” అన్నారు. ఇది విన్న ఒక మహిళ సరదాగా అయినను కొంచెం దుర్రుణ్ణుని, “అమె ఎవరు స్వామి!” అని అడిగింది. అందు కాయన పకపకా నవ్వి, “అమె ఎవరో ప్రీ కాదు, తల్లీ! ఆ దేశీయులకు గల సంఘటనా నైపుణ్యం [Organising ability]” అన్నారు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో ఒక సంస్థను నిర్మించడానికి చేపట్టిన కార్యాన్ని మధ్యలో నిలిపివేయకుండా పకడ్బందీగా నిర్వహించడానికి ఎంతగా కృషి చేస్తారో అయిన పరిశీలించారు. వారు ఇలా అన్నారు:

“భారతదేశంలో నమస్థి ప్రయత్నాలన్నీ ఒకే ఒక దుర్లక్షణం యొక్క బరువుతో కుంగిపోతున్నాయి. మన మిచ్చాటికి వ్యవహార నియమాలను పాటించడంలో క్రద్ధ పహించడంలేదు. ఒకండుకు ఉద్దేశించబడిన ధనాన్ని దానికి తప్ప మరొకదానికి ఎంత మందివనికైనా ఉపయోగించకూడదు.

“ఇప్పుడు భారతదేశంలో ముగ్గురు మనుషులు అయిదు నిమిషాలసేపు కలిసి వనిచేయలేరు. ప్రతివాడూ ఏదవి కోసం పోకులాడుతాడు. అట్టి స్థితిలో త్వరలోనే సంస్థ అంతరిస్తుంది. ఈ పరిస్థితి మారాలి.

“మానవ జాతికి మేలు చేయదలచినవారు తమ సుఖదుఃఖాలూ, పేరు ప్రతిష్ఠలూ, లాభాలూ, ప్రయోజనాలూ - అన్నీ కట్టకట్టి సముద్రంలో పారవేసి నిర్గుల చిత్తులై కార్యరంగంలో అడుగుపెట్టాలి.

“ఇక్కడ ప్రతివాడికీ నాయకత్వం కావాలి. ఎవ్వరూ అజ్ఞులను అమలుపరచడు. మహాకార్యాలను పాదించాలంటే నాయకుని ఆదేశాలను తుచ. తప్పకుండా పాటించాలి.

“మనము చేతులు ముడుచుకుని కూర్చుంటాము గానీ, ఏ వనీ చెయ్యము. ఎవరైనా చేస్తుంటే తప్పులు వెదికి అవహేళన చేస్తాము. ఈ దోషము వలన జాతి పతనావస్థకు వచ్చింది.

“ఏవరి ఉత్సాహస్థాయివా చల్లార్చకండి. ఏమర్చిన పూర్తిగా చూచివేయండి. పరస్పర ఏమర్చయే సర్వాసర్థాలకు దారితీస్తుంది. సంస్థల ఏచ్ఛిత్రకీ అదే మూలకారణం.

“అసర్ధానికి మూలహేతువు పక్షపాతమే. ఏ ఒక్కడినైనా మరొకడికంటే ఎక్కువగా ప్రేమించావే, భవిష్యత్తులో ఇబ్బందులకు బీజము నాటివట్టే. తన అనుభవాలను తారతమ్య భావంతో ప్రేమించేవాడు ఎన్నడూ నాయకుడు కాలేడు.

“నీ దగ్గరి కేవలైనా వచ్చి తోటి కార్యకర్తల గురించి చెడు చెప్పడానికి ప్రాసుకుంటే ఎన్నడూ వినిపించుకోవద్దు. పూర్తిగా నిరాకరించి పంచవేయి. తారకీ ఏనడం కూడా మహాపాపమే!

“అందరి లోపాలను క్షమించడం నేర్చుకో. కట్ట కొలది దోషాలను క్షమించు. నిస్వార్థంగా వీపు అందరినీ ప్రేమిస్తుంటే క్రమక్రమంగా వాళ్లందరూ ఒకరి నోరు ప్రేమతో మెలగుతారు.”